

Castel medieval

Adrian Păunescu

Condamnă toți și numai unul iartă,
Când toți vorbesc se-aude cel ce tace,
Dă semne de cădere și de pace,
Dezamăgita, turburea mea soartă.

Ce vremuri de vremelnicii sărace,
Mi-am dejugat și țidva lângă poartă,
Și-acum aștept voios în noaptea moartă
Pe cineva să vină mai încoace.

E un tiran - de tirania pâinii -
Aicea în castelul fără geamuri
Și tigrii lui domestici sar în hamuri
Și-n lanțuri lupi se gudură, nu câinii.

Miroase a pustiu și a cenușă,
În beciuri e-o uzină de cătușe.